

SARAFOSSEN MULIGHETSSTUDIE

PROSJEKTFAKTA

Dato: 05.07.2024

Beliggenhet: Reisadalen, Storslett

Oppdragsgiver: Reisa nasjonalparkstyre

Landskaparkitekter: Verte landskap - arkitektur AS

Adeline FINEZ, prosjektleder

Jeanne PYSKIR, prosjektmedarbeider

Ingvild UTKILEN, prosjektmedarbeider

Louis SCHLUNK, prosjektmedarbeider

Anita VEISETH, prosjektmedarbeider

Verte

1	OPPSUMMERING	3
2	INSPIRASJON	4
3	FORSLAG TIL UTFORMING	5
3.1	RASTEPLASS	5
3.2	RETNINGSVEILEDER, HÅNDELER OG REKKVERK	6
3.3	UTKIKKSPUNKT- TO ALTERNATIVER	7

1

OPPSUMMERING

Reisa nasjonalparkstyre ønsker å utvikle Sarafossen som destinasjon ved å se på muligheter for å etablere utkikkspunkt og rasteplass ved fossen

Utkikkspunkt

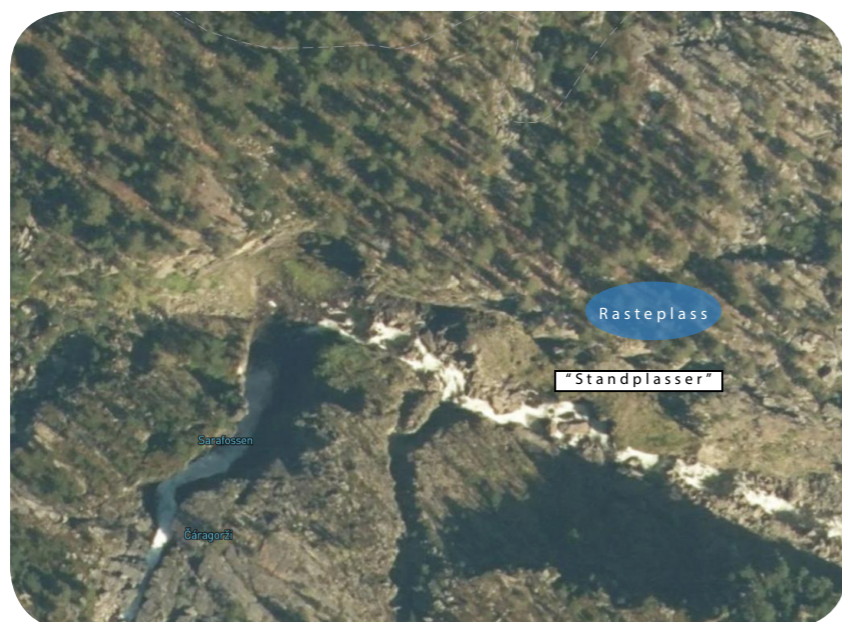
Sarafossen kan besiktiges fra flere naturlige utkikkspunkt, men på grunn av blant annet sikkerhet og slitasje er det ønskelig at det etableres et hovedutkikkspunkt som brukerne kan ledes mot. Det er viktig at utkikkspunktet henger naturlig sammen med rasteplassen.

Rasteplass

Ny rasteplass ønskes etablert ved eksisterende bålsted. Området ligger i trygg avstand fra kanten til juvet og her er allerede vegetasjonsdekket noe nedtråkket. Oppdragsgiver ser for seg to separate bålsteder med plass til totalt 15-20 personer, der det ene har et takoverbygg som kan gi skjerming til brukerne ved behov. Det skal benyttes robuste materialer som står i stil til andre nærliggende prosjekter i nasjonalparken, som tre, cortenstål og stein. Samtidig skal materialene være lette å transportere med snøskuter om vinteren.

Plassering av de ulike attraksjonspunktene i området - Illustrasjon fra Rune Benonisen

Grovplassing av rasteplass og utkikkspunkt - Illustrasjon fra Rune Benonisen

Inspirasjonsbilder av utkikkspunkt og gapahuk - Bilder fra Rune Benonisen

2

INSPIRASJON

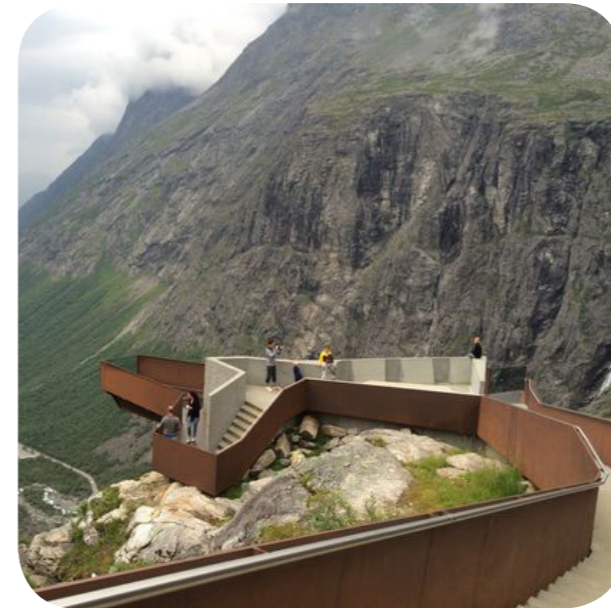
RASTEPLASS OG UTKIKKSPUNKT

Inspirasjon er hentet fra tilsendte bilder og eksempler fra andre prosjekter som kan være aktuelle forbilder som kan være aktuelle for dette prosjektet.

Vi synes det er viktig at utkikkspunktet underbygger dramatikken i landskapet, og at besøkende skal føle seg inspirert til å bevege seg ut mot kanten selv om det kiler i magen. Utkikkspunktet skal oppleves som trygt, men besøkende skal oppfatte at de må ta vare på egen sikkerhet.

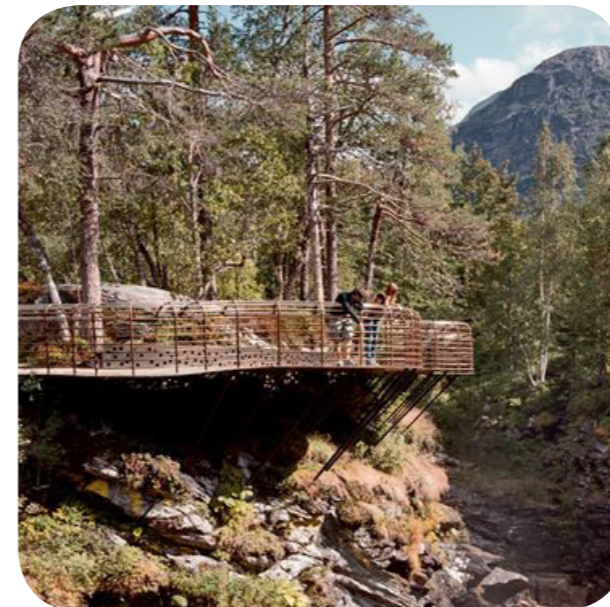
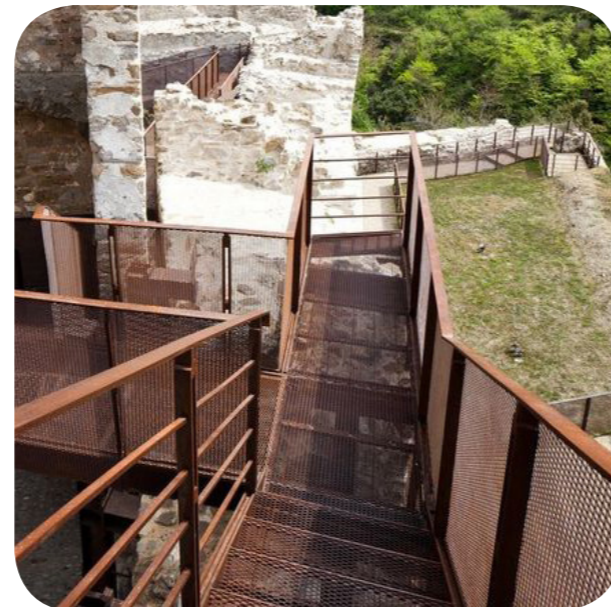
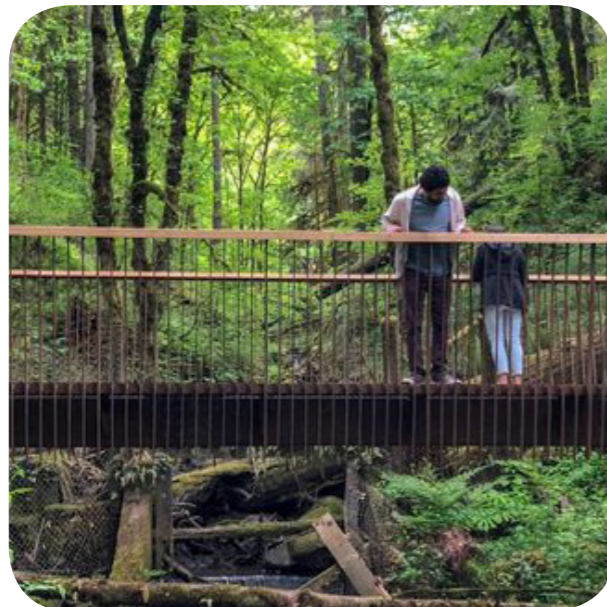
Inspirasjonbilder av gapahuk og rasteplass

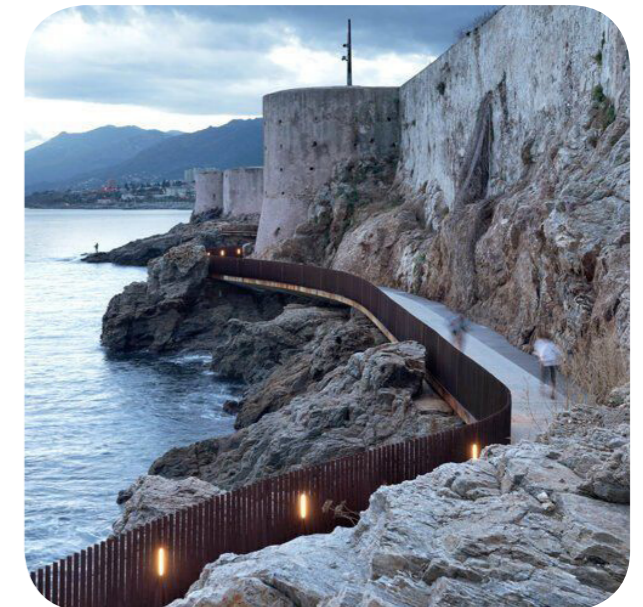
Nasjonale turistvegen
Trollstigplatået
Geiranger-Trollstigen

Inspirasjonbilder av utkikkspunkt

Nasjonale turistvegen
Gudbransjuvet Geiranger
Trollstigen

3

FORSLAG TIL UTFORMING

3.1

RASTEPLASSEN

Den avrundende formen på gapahuken er inspirert fra tradisjonelle samiske gammer.

Vi har valgt å plassere gapahuken ved det ene eksisterende bålstedet, men utformingen gjør at den enkelt kan passe inn flere steder i området.

Rasteplassen har to bålsteder: en med gapahuk og benker for større gruppesamling (ca. 15 personer) og en med sittebenker for mindre grupper.

Gapahuken bygges av robuste trematerialer, men bør samtidig ha en lett og åpent utforming. Deler av bakveggen kan ha felt med spiler, slik at man har visuell kontakt også med skogen bak gapahuken.

Et alternativ kan være å legge torvtak på taket til gapahuken, slik at den passer enda bedre inn i omgivelsene.

Grovskisse områdeplan
Illustrasjon fra Verte

Perspektiv av rasteplass.
Illustrasjon fra Verte

3

FORSLAG TIL UTFORMING

3.2

RETNINGSVEILEDER OG REKKVERK

Vi foreslår tre ulike elementer som retningsveileder og rekkverk:

1 Retningsveileder

Brukes til å lede besøkende fra rasteplassen til utkikkspunktet. Består av en profil av cortenstål som festes med lave stolper/bolter til fjell. Terrenget endres i minst mulig grad; rydding av stein, evt. små felt med stein/støpt betong dersom ujevnheter og snublekanter.

2 Spilerekkverk

Brukes der det må sikres mot fall, men en ønsker å beholde utsikten mot landskapet for å forsterke dramatikken i opplevelsen. Består av smale spiler av cortenstål; tykkelse ca. 10 mm og bredde 80 mm. En håndleder i samme dimensjoner avdekker toppen. Bredden vil gjøre at utsikten vil være lukket sett fra siden, mens den åpner seg når en ser rekkverket rett forfra.

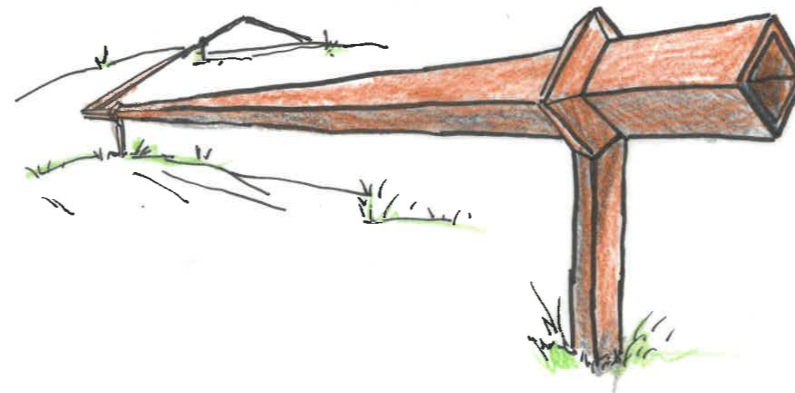
3 Tett rekkverk med mønster

Brukes der en ønsker å begrense utsikten noe for variasjon og interesse for å bevege seg videre til åpnere områder, samtidig som det gir en trygg opplevelse på utvalgte steder. Den tette overflaten kan åpnes i varierende grad av smale felt som speiler formen til spilene. Består av cortenstålplater med tykkelse min. 6 mm.

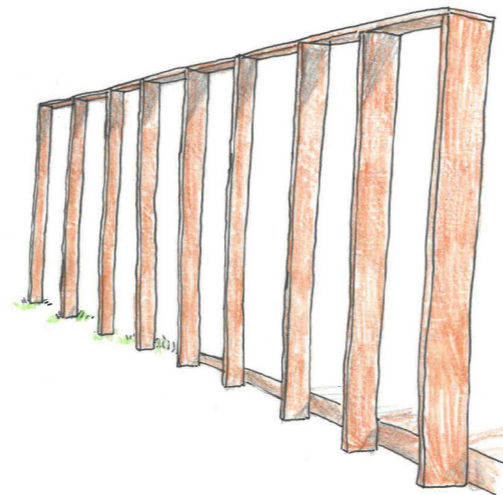
Til dekker foreslår vi to alternative utforminger:

4 Elefantrister

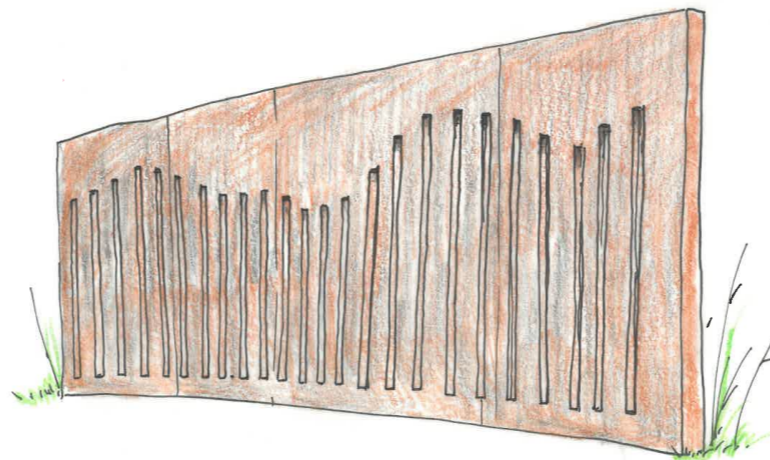
Brukes i trapper og der hvor man er over terreng og trenger innfesting av konstruksjonen i fjell. Elefantrister er sklisisikre og gir en spennende utsikt gjennom og ned mot terrenget og dalen under.

1 Retningsveileder

2 Spilerekkverk

3 Tett rekkverk med mønster

5 Eksisterende terreng og fjell

5 Eksisterende terreng og fjell

Brukes der det ikke er behov for tilpasninger. Kan være dekker men også bergvegger som kan fungere som rekkverk, naturlige trinn og fine elementer i landskapet. Må bestemmes ved oppmåling på stedet.

6 Lokal stein med støpt betong

Brukes der det er snublekanter og vurderes å være behov for å jevne ut terrenget noe. Må bestemmes ved oppmåling på stedet.

6 Lokal stein med støpt betong

3

FORSLAG TIL UTFORMING

3.3

UTKIKKSPUNKT

3.3.A

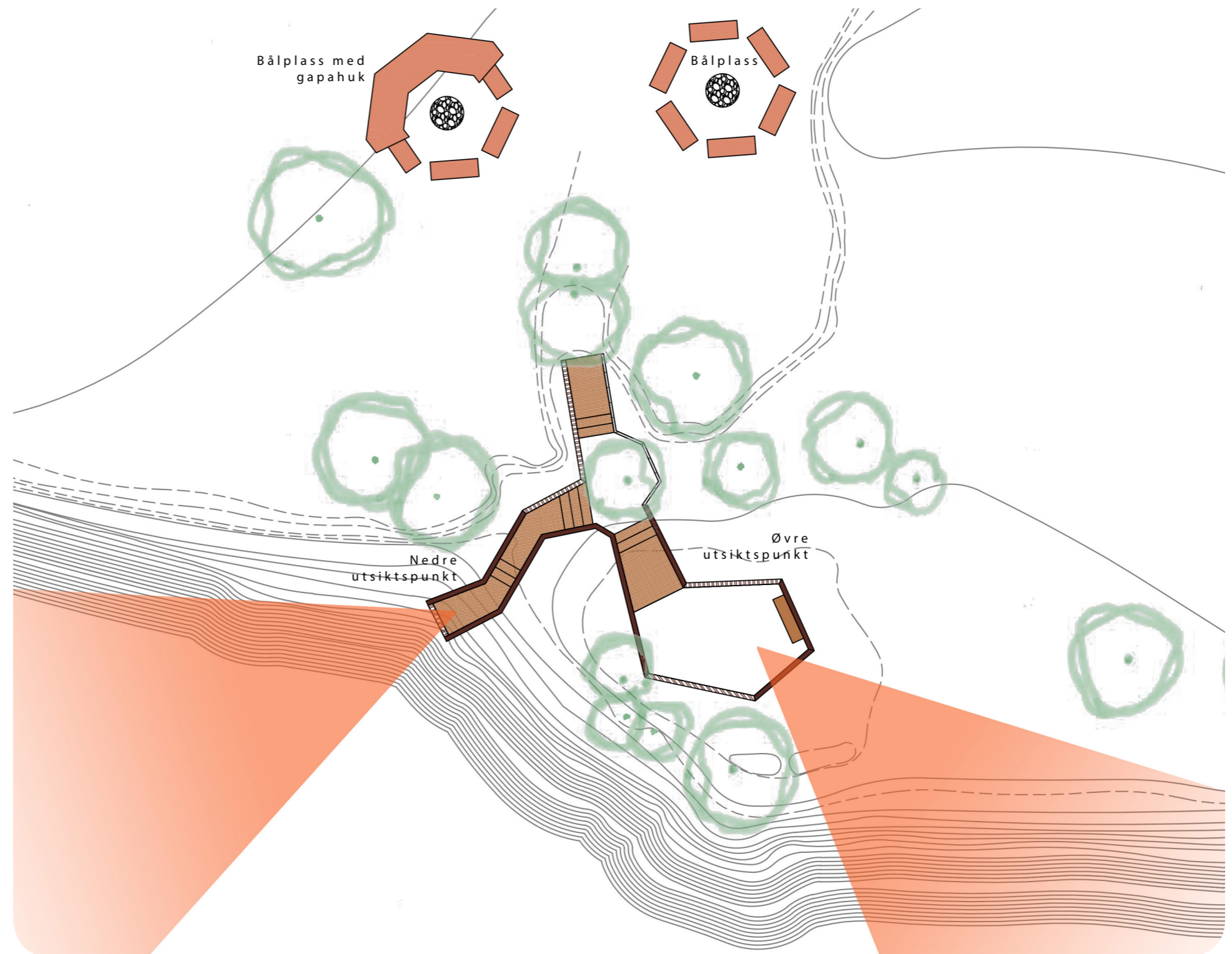
1 FØRSTE VARIANT

I dette forslaget er formen på stien og utsiktspunktene inspirert av en geomterisk form - et skrått rektangel, en trapesform. Formen gir en opplevelse av trygghet og ro, samtidig som den kan skrå ut og skape dramatik.

Den besøkende følger den naturlige stien og en liten trapp i fjellet til et felles punkt med et eksisterende furutre hvor gangvegen deler seg til de to forskjellige utsiktspunktene. Det øvre utsiktspunktet på toppen av klippen er en mer beskyttet plass med delvis åpne og lukkede rekkverk og en utsikt til fossen mellom trærne.

Det nedre utsiktspunktet ligger lavere enn det første. En smal trapp følger skaret ned til en hylle. Trappen endrer retning to ganger slik at en opplever å nærmest klatre i fjellet. Ved enden ligger en liten utsiktshylle med et spilrekkverk som gjør at vi kan beundre hele Sarafossen herfra.

Plan av utkikkspunkt.
Illustrasjon fra Verte

3

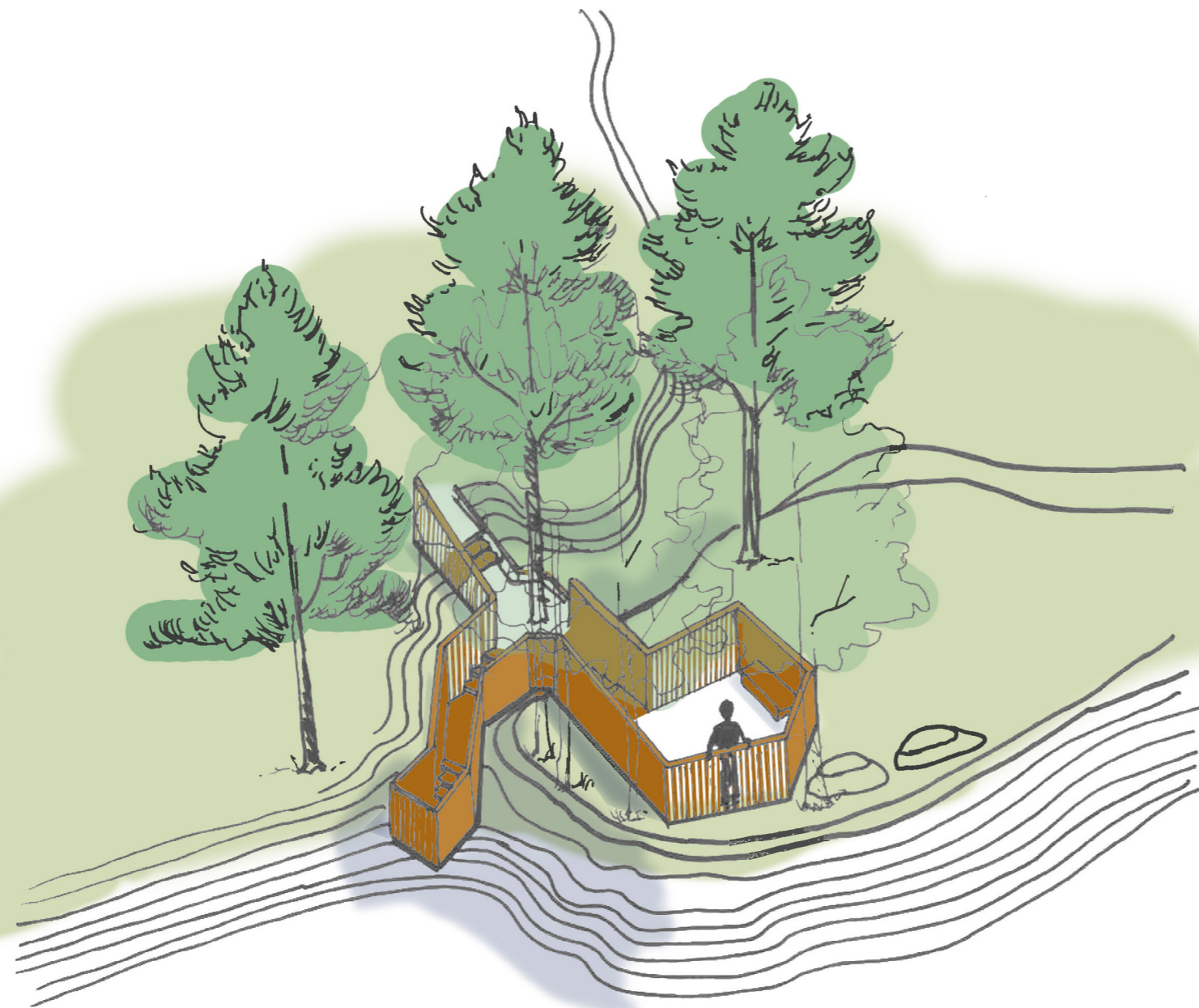
FORSLAG TIL UTFORMING

3.3

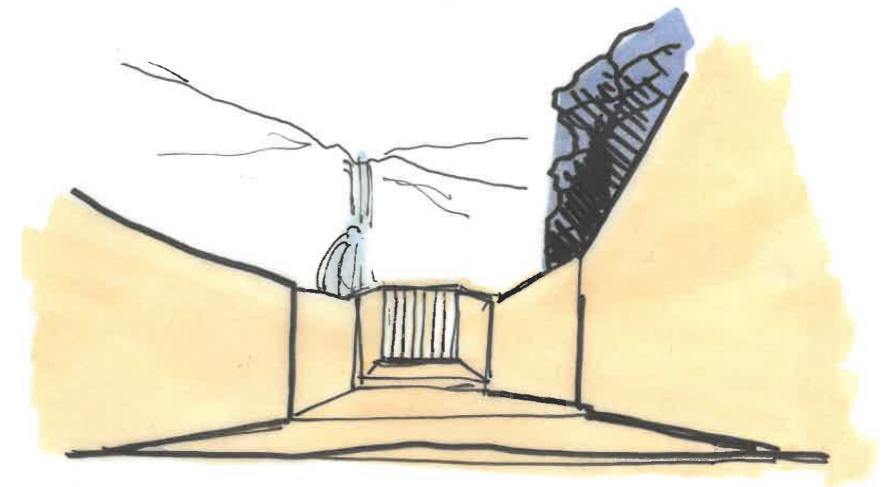
UTKIKKSPUNKT

3.3.A

1 FØRSTE VARIANT

Aksonometri av utkikkspunkt.
Illustrasjon fra Verte

Perspektiv av utkikkspunkt.
Illustrasjon fra Verte

Perspektiv av utkikkspunkt.
Illustrasjon fra Verte

3

FORSLAG TIL UTFORMING

3.3

UTKIKKSPUNKT

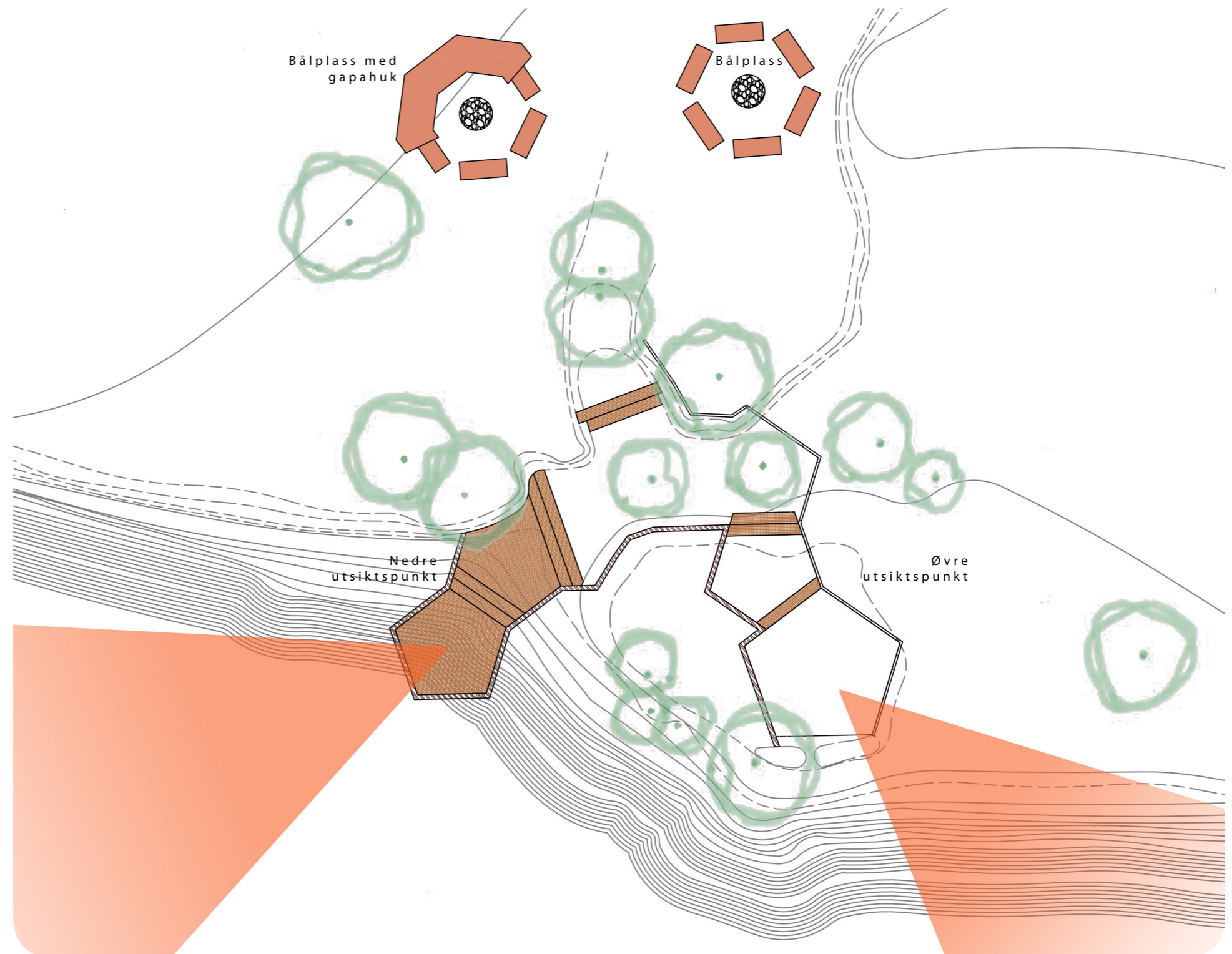
3.3.B

2 ANDRE VARIANT

I det andre forslaget er formen på stien og utsiktspunktene inspirert av formen på bålstedene og fjellet. Den besøkende følger den naturlige stien i fjellet til de to forskjellige utsiktspunktene. Det øvre utsiktspunktet på toppen av klippen er en veldig åpen plass med en overhengende utsikt over fossen og dalen.

Det nedre utsiktspunktet ligger over en hylle i fjellet. For å få tilgang til dette området følger turgåere topografien og fjellveggen på en smal sti. Etter denne vandringen langs fjellet, kommer til en liten plattform hevet og hengende over fjellhyllen lenger ned. Ved dette andre, mer eksponerte utsiktspunktet kan vi beundre hele Sarafossen.

Plan av utkikkspunkt.
Illustrasjon fra Verte

3

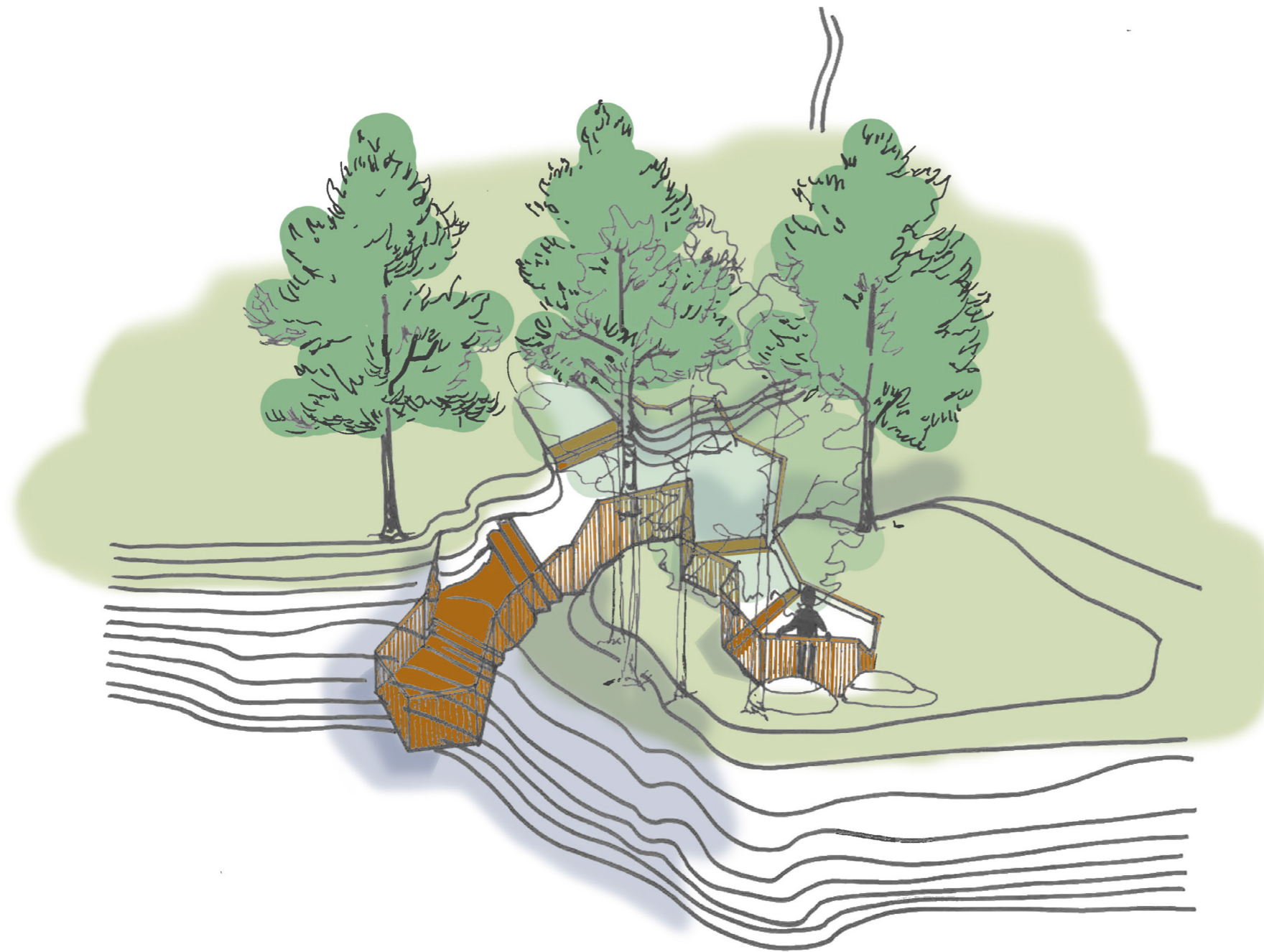
FORSLAG TIL UTFORMING

3.3

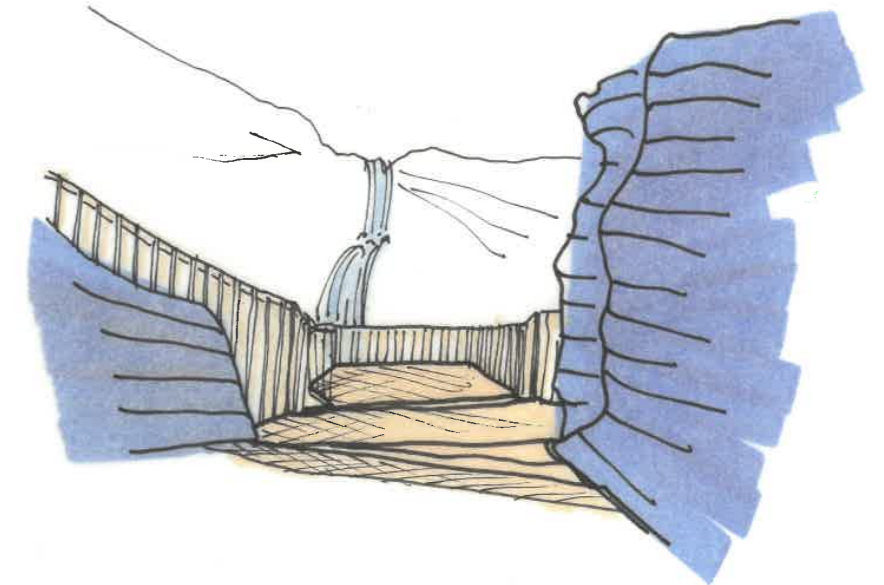
UTKIKKSPUNKT

3.3.B

2 ANDRE VARIANT

Aksonometri av utkikkspunkt.
Illustrasjon fra Verte

Perspektiv av utkikkspunkt.
Illustrasjon fra Verte

Perspektiv av utkikkspunkt.
Illustrasjon fra Verte